

Franschen geest, die in de meeste dier societeiten en niet het minst in de societeit Amicitia heerschte. Hij greep dan ook iedere gelegenheid aan om het de besturen der verschillende societeiten lastig te maken. Naar aanleiding van een standje gedurende de kermis van het jaar 1811 tusschen het bestuur der societeit Harmonie en den commissaris van politie Gailard had hij dit bestuur er toe gebracht alle Fransche ambtenaren als lid toe te laten. De andere societeiten namen geen Fransche belasting- en politieambtenaren onder hun leden op. De societeit Vredebest had dit zelfs uitdrukkelijk in haar reglement bepaald. Dit was geschied, omdat de leden bijna allen kooplieden waren, en het gevaar bestond, dat die Fransche ambtenaren, als zij lid waren, gebruik zouden maken van hetgeen zij er hoorden. De Marivault zond den commissaris Langestraat op het bestuur der societeit af ten einde deze bepaling der statuten afgeschaft te krijgen. Het kwam met het bestuur tot besprekingen, die daarmede eindigden, dat Langestraat zich bij De Marivault kwam beklagen, omdat hij met den naam schout aangesproken was, welke benaming hij als „méprisée” betitelde. Langestraat wenschte „la place que Sa Majesté a daigné lui accorder” in eere gehouden te zien. Het bestuur had geweigerd iets in zijn reglement te veranderen. Op last van den directeur-generaal van politie te Amsterdam moest de societeit Vredebest dit artikel toch schrappen. Al was thans het artikel geschrapt, de geest der leden bleef toch dezelfde. Dit bleek bij hetgeen er later volgde bij de poging van De Marivault om Fransche ambtenaren als leden der societeiten aangenomen te krijgen. Het vergaderlokaal dezer societeit bevond zich boven het Café français bij de Beurs. De Marivault nam wraak op de societeit door haar thans te verbieden langer dan 11 uur des avonds open te blijven. Het heette, dat hij boven niet kon toelaten, wat beneden verboden was. Aan den minister van politie schreef De Marivault over de societeiten als volgt:

„Je redoute moins au reste les sentimens qui se manifestent dans les sociétés dont les membres appartiennent à la classe du peuple que dans celles qui se composent des hommes qui par leur fortune, leur rang ou leurs relations exer-